

telefonerende Publikums Interesser, paase, at Publikum ikke blev udleveret til Selskabet, saaledes at Selskabet efter eget Forgodtbefindende kunde tage ud af Publikums Lommer et Beløb, som langt overstiger det, som Abonnementerne nu betale. Og jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at Ordføreren oppe i Landstinget udtalte just dette, at der fra de næringsdrivendes Side var stærke Klager over, at Telefonen var for dyr. Saa skulde jeg dog tro, at den højtærede Minister kunde forstaa, at det var Forudsætningen, at han ogsaa skulde tage Hensyn til, at ikke hele Rækker af næringsdrivende ikke alene ikke faa nogen Nedsættelse, men en vældig Forhøjelse paa deres Takster. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Ministers System er saa priseligt og herligt, som den højtærede Minister sagde. Jeg tror slet ikke, at det var det System, man skulde være gaaet over til; men naar man skulde gaa over til det, burde der paa Systemet have været en selvvirkende Grænse, som stoppede Betalingen op, saa snart den kom op til, hvad der kunde anses for dog at være nogenlunde rimeligt for en enkelt Mands Brug af Telefonen. Saaledes har man det andre Steder, og saaledes burde den højtærede Minister ogsaa have gjort det her. Han burde ikke have slaaet sig til Ro med: Ja lad det blive Selskabets Sag! Naar der i den højtærede Ministers Udtalelser var enkelte Udtryk, der lode formode, at han tænkte sig, at Selskabet maaske nok vilde tage Hensyn til at undgaa slige Ubilligheder, saa er det godt muligt, at Selskabet, efter den Harme, som har rejst sig, vil tage Reb i Sejlene, men Taksterne skulde have været saaledes indrettede, at denne Indignation slet ikke havde behøvet at rejse sig. Den højtærede Minister skulde have værnet Abonnementerne, det skulde ikke have været nødvendigt for dem at værne sig selv. Hvad man kan vente sig af Selskabet, har jeg ikke store Tanker om. Vi have jo set — og derimod hørte jeg ikke nogen Indvending fra den højtærede Minister — at Selskabet straks har grebet Maksimaltaksterne og straks ved offentlig Bekendtgørelse slaaet dem fast som sine egne fra 1ste Juli dette Aar gældende Takster. Denne Bekendtgørelse i Forbindelse med det Aftryk af Taksten, Selskabet har udleveret til hvem der forlangte den, lader ingen Tvivl tilbage om, at den Dag Selskabet udstedte sin Bekendtgørelse, var det dets Hensigt at følge Maksimaltaksterne som dets ordinære faste Takster. Nu er det muligt, at der sker

noget Forandring, men det skulle Abonnementerne ikke takke den højtærede Minister for; thi han har forsømt at være den Værge for dem, som han efter alle Forudsætninger for Telefonloven, og efter alt, hvad man kunde vente fra den højtærede Ministers Side, skulde have været. Den højtærede Minister sagde om det nuværende System, at det havde i hans Øjne den Mangel, at det tager alt for ensidigt Sigte paa Forretningslivet. Det er ganske besynderligt at høre. Naar man ved — og det ved den højtærede Minister — at de allerfleste af Telefonabonnementerne ere Forretningsfolk, er det ganske naturligt, at den Takst, de skulde betale efter, tager Sigte særlig paa Forretningslivet. Der kan jo saa komme en Takst ved Siden af for, som jeg sagde, den folkelige Telefon. Det vilde ingen have noget imod, men det maa ikke være paa Forretningslivets og Næringslivets Bekostning. Naar den højtærede Minister siger, at Statstelefonen er dyrere, saa kan det være rigtigt nok; men man maa huske, at Statstelefonen er i sin Barndom, i sin Vorden, og det blev netop ogsaa udtalt ved Forhandlingerne om Telefonloven, at det var Tanken med Statstelefonens Takster efterhaanden at komme lavere ned. Dette blev udtalt baade af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) og af den daværende Indenrigsminister, saa det, at Statstelefonen, som er i sin Vorden, nu er dyrere end de Takster, som et gammelt indarbejdet Selskab med faste Kunder i Tusindvis har, er slet ikke noget Argument til Fordel for den højtærede Ministers Takster. Nu siger den højtærede Minister, at Taksterne i Virkeligheden bringe Selskabet en meget stor Nedgang i de nuværende Indtægter og kun i ringe Grad tilføre det ny Indtægter, og den højtærede Minister sagde, at den Statistik, han nu havde fremført, vilde det vist være vanskeligt at modbevise. Ja, det tror jeg! Det er meget vanskeligt at modbevise en Statistik, man ikke har Adgang til, til hvis Grundlag man ikke har Adgang. Forholdet synes at være det, at Selskabet har forelagt Ministeren en hel Række Tal og en hel Række Slutninger fra disse Tal, og paa dette Grundlag har Ministeren bestemt Taksterne. Men det kende jo alle vi, som have haft noget med Statistik at bestille, at det ikke kommer an paa, om Tallene ere rigtige — det er naturligvis heldigst om de ere rigtige, og det kan det godt være, at de ere, jeg kender intet dertil — men det, som det kommer an paa, er at faa alle Tal med, alle